

Sammenstillingskunst

Noen musikkverk snakker bedre sammen enn andre. Å sette de rette sammen på plate, er derfor en kunst.

Musikk klassisk

Joachim
Kwetzinsky

*Polyphonic
dialogues*

1 2 3 4 5 6

Fredrik Fors og
Sveinung
Bjelland

Svart fugl

1 2 3 4 5 6

Noen behersker den bokstavelig talt til fingerspissene. Pianist Joachim Kwetzinsky har med platen *Polyphonic Dialogues* formulert noen tankevekkende, muntre og velartikulerte samtaler mellom Dmitrij Sjostakovitsj og Rodion Shchedrin – med Johann Sebastian Bach i bakgrunnen.

De to komponistene har begge komponert 24 preludier og fuger etter mønster fra Bach, og Kwetzinsky har satt sammen et nennsomt utvalg. Men alt fra åpningsstykket, den spilledåsemuntre «Basso Ostinato», slås ikke bare komponistens humoristiske sans og åpenbare jazz-inspirasjon fast, men også pianistens fine timing og anslag i møte med musikken av denne relativt ukjente komponisten.

Fantasifulle. Preludiene og fugene utvikler så et vell av ideer,

fantasifulle og poengterte, noe spillet til Kwetzinsky løfter ypperlig frem. Preludiene og fugene til Sjostakovitsj blir både en likeverdige samtalepartner og en forunderlig myk og romantisk kontrast til Shchedrin. Det er som om han får frem nye trekk hos den eldre kollegaen. Og den forundringen er bare noe av det som gjør platen så vellykket.

Sammenstillingene på en annen plate med en glimrende, relativt ung norsk utøver, klarinettist Fredrik Fors, er ikke like stringente og lekke. Men han og pianist Sveinung Bjellands «Black Bird» byr på en herlig blandet forsamling av klarinettrepertoar.

Robert Schumanns *Fantasietücke* er fint koblet med Johans Kvandals fantasi for solo klarinett, mens arrangementer av tre lyriske stykker av Grieg glitrer ved siden av platens yngste og mest duggfriske verk: Kyrre Sas-sebo Haalands *Sort Fugl*. Den skiller seg ut fra alt annet på platen med sine luftige triller, klaffelyder og ekkoeffekter og har et raffinement som får Trygve Madsens sonate til å virke nærmest plump når den følger. Men den er et søtt og godmodig norsk standardverk.

Ypperlig. Fredrik Fors og medspiller Bjelland spiller alt kort sagt ypperlig, også Igor Stravinskis tre klarinettstykker og Camille Saint Saëns store sonate. Sistnevnte blir nesten for fløyelsmyk, det kunne faktisk vært mer nevroser og Sturm und Drang i det romantiske repertoaret. Tolkningene klinger egentlig modigere og mer personlige i det nye. Så Fors og Bjelland må gjerne gi oss mer i den retning.

ASTRID KVALBEIN